

Sygn. akt III Ca 477/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SO Anna Hajda (spr.)

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt I C 299/13

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1 w punkcie 1 o tyle, tylko, że w miejsce kwoty 153,00 zł zasądza kwotę 253,00 (dwieście pięćdziesiąt trzy) złotych;

2 w punkcie 3 o tyle tylko, że w miejsce kwoty 493,42 zł zasądza kwotę 393,70 (trzysta dziewięćdziesiąt trzy i 70/100) złotych;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Powód T. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 2361,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2012 roku oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu podał, iż na podstawie cesji wstąpił w prawa uszkodowanego, którego samochód marki D. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony w dniu 29 października 2012 roku w wyniku zdarzenia drogowego spowodowanego przez osobę posiadającą wykupioną u pozwanego polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Dochodzona kwota stanowi nieuregulowaną część należnego odszkodowania, ponieważ pozwany w wyniku przeprowadzonego

postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 3000 zł brutto. Powód dochodzi zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1623,60 zł brutto, kosztu opłaty parkingowej w kwocie 369 zł oraz kosztów holowania w kwocie 369 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Powód zdaniem pozwanego nie udowodnił zasadności żądania kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 12 dni oraz zasadności przyjętej stawki za wynajem w kwocie 110 zł netto za dobę. Uznając, iż zasadny koszt najmu wynosi 950 zł (95zł brutto przez 10 dni) tj. od dnia powstania szkody do jej zgłoszenia – 3 dni oraz od dnia oględzin 7 dni na podjęcie decyzji przez poszkodowanego co do dalszych kroków. Pozwany zakwestionował także przyjętą przez powoda stawkę za parkowanie uznając, iż powinna ona wynosić maksymalnie 15 zł. Pozwany zakwestionował także żądanie odszkodowania wraz z podatkiem VAT z uwagi na to iż powód prowadzi działalność gospodarczą.

Wyrokiem z dnia 29 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 153,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 493,42 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego oparte zostało na następujących ustaleniach faktycznych.

Bezspornym w sprawie była odpowiedzialność pozwanego za szkodę wyrządzoną w pojeździe poszkodowanego w wyniku zdarzenia z dnia 29 października 2012 roku oraz wysokość wypłaconego odszkodowania z tego tytułu w kwocie 3000 zł brutto z tytułu szkody całkowitej.

Poszkodowany przelał na powoda swoją wierzytelność względem pozwanego z tytułu odszkodowania za szkodę wynikającą ze zdarzenia z dnia 29 października 2012r., w której uszkodzeniu uległ samochód D. (...) nr rej. (...).

Pozwany ustalił wartość szkody w pojeździe na kwotę 3000 zł jako szkodę całkowitą tj. różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą (4000 zł), a wartością uszkodzonego pojazdu (k. 1000zł). Koszt naprawy wynosił 9483,90zł. Powód nie kwestionował wysokości odszkodowania za szkodę całkowitą. Powód wystawił w dniu 12.12.2012 roku fakturę nr (...) na kwotę 1623,60 zł brutto za wypożyczenie pojazdu przez 12 dni przy stawce za 1 dzień w kwocie 110 zł netto, fakturę nr (...) na kwotę 369 zł za parkowanie pojazdu przez taki sam okres czasu przy stawce 25 zł netto za dzień oraz fakturę nr (...) na kwotę 369 zł za holowanie. W dniu 28 grudnia 2012 roku powód sporządził wezwanie do zapłaty adresowane do pozwanego na kwotę 2361,60. Dnia 10 stycznia 2013 r. pozwany ustalił dopłatę do odszkodowania w łącznej kwocie 1469zł w tym: 150 zł z tytułu parkowania pojazdu uszkodzonego, 369 zł z tytułu holowania pojazdu, oraz 950 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

W związku z uznaniem przez obie strony zasadności rozliczenia szkody jako całkowitej bezprzedmiotowe było ocenianie technologicznego czasu naprawy pojazdu. Zasadność okresu wynajmu jest określana przez datę zgłoszenia szkody oraz powiadomienia poszkodowanego przez ubezpieczyciela o sposobie rozliczenia szkody. W niniejszej sprawie szkoda miała miejsce 29.10.2012r. Powód otrzymał informację o sposobie rozliczenia szkody 31.10.2012 r. Za uzasadniony należy uznać okres wynajmu pojazdu przez 10 dni tj. uwzględniając okres 7 dni na zagospodarowanie pojazdu, uznawany przez pozwanego. Przyjęta przez powoda stawka wynajmu 110 zł netto jest wygórowaną ceną za wynajem pojazdu tej samej klasy do pojazdu uszkodzonego np. F. (...), F. (...), a za adekwatną należy uznać stawkę 80 zł, w związku z tym uzasadniony koszt najmu pojazdu zastępczego wynosi 1045,50 zł. Podobnie jak wynajem samochodu czas parkowania można uznać za uzasadniony w okresie 10 dni przyjmując stawkę 25 zł netto tj. 307,40 zł brutto. Uzasadniony jest również koszt holowania w wysokości 369 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, że zgodnie z art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do

odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Legitymacja procesowa powoda wynika z umowy cesji wierzytelności zawartej z poszkodowanym. Powodowi, zgodnie z tą umową, przysługuje uprawnienie do żądania od pozwanego pełnego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy kolizji, które stosownie do art. 361 k.c. ma stanowić pełną kompensatę doznanego przez poszkodowanego uszczerbku majątkowego w zakresie kosztów naprawy (ewentualnie szkody całkowitej), oraz koszty uzasadnionego okolicznościami wynajmu pojazdu zastępczego oraz kosztów parkowania pojazdu uszkodzonego i holowania.

Odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie była bezsporna.

Należy uznać, iż ekonomicznie uzasadniony był wynajem pojazdu przez okres od zaistnienia szkody do ustalenia przez pozwanego, iż likwidacja szkody nastąpi w drodze rozliczenia szkody całkowitej oraz doliczenie siedmiu dni na podjęcie decyzji przez poszkodowanego. Sąd przyjął również za opinią biegłego, że stawka wynajmu za kwotę 120 zł netto dziennie samochodu klasy takiej, jak samochód uszkodzony jest wygórowana i przychylił się do stanowiska biegłego, iż niewygórowana jest kwota 80 zł brutto za dzień. Również za taki sam okres czasu należało uznać zasadność parkowania pojazdu uszkodzonego 10 dni przy przyjęciu, iż stawka przyjęta przez powoda nie przekracza zwykłych kosztów w tym zakresie (25 zł netto).

Zatem należało uznać, że wypłacone przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 1469 zł (950+150+369) nie rekompensuje w pełni szkody w uzasadnionym zakresie i należało zasądzić dodatkowo kwotę 253 zł (1045,50-950)+(307,50-150). W pozostałym zakresie oddalono powództwo jako nieuzasadnione. W wyroku nastąpiła oczywista omyłka wynikająca z błędu rachunkowego.

Sąd ustalił odszkodowanie w wysokości brutto, ponieważ poszkodowany nie miał możliwości odliczenia podatku VAT, a w związku z tym, iż odszkodowanie przysługuje powodowi jedynie na podstawie umowy przelewu ten ostatni nie ma możliwości odliczenia podatku wynikającego z wystawionej faktury.

O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 100 k.p.c. sąd rozdzielił je stosunkowo uznając, iż pozwany przegrał w sprawę zaledwie w 6,5%.

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodził się powód wywodząc apelację i zaskarżając wyrok co do kwoty 100,00 złotych. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy tj. błąd co do istotnych ustaleń sprawy, a dokładniej błąd rachunkowy, którego powstanie Sąd sam wskazał w treści uzasadnienia wyroku oraz naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego sprawy, a w szczególności poprzez błąd rachunkowy przy ustalaniu zasądzonej kwoty. Skarżący zarzucił także naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 415 kc poprzez zasądzenie odszkodowania w wysokości mniejszej od wartości poniesionej szkody. W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 253,00 złote wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 grudnia 2012 roku oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania w pierwszej instancji wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie oraz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego liczonymi według norm przypisanych. Jako ewentualny zgłoszono w apelacji wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem jej ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu dotychczasowych kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda w znacznej części była uzasadniona, co zresztą wynika z pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, wskazał fakty, które uznał za udowodnione oraz dowody na których się oparł. Z tak przeprowadzonego postępowania dowodowego wyprowadził Sąd I instancji trafne wnioski, właściwie także zastosował przepisy prawa. Jak to wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, celem pełnej kompensaty szkody należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 253,00 złote. Wyłącznie wskutek oczywistej omyłki wynikającej z błędu rachunkowego w punkcie pierwszym zaskarżonego wyroku zasądzono kwotę 153,00 złote. Wobec powyższego apelacja powoda we wskazanym wyżej zakresie musiała zostać uwzględniona, dlatego zaskarżony wyrok został zmieniony w jego punkcie pierwszym, stosownie do treści art. 386 § 1 kpc. Zmianie uległo także orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Biorąc pod uwagę kwotę należności głównej zasądzonej od pozwanego na rzecz powoda stwierdzić należy, że powód wygrał proces w 10,7 %, co – stosownie do dyspozycji art. 100 kpc – skutkuje obowiązkiem poniesienia kosztów postępowania w 89,30%. Dlatego także w tym zakresie wyrok został zmieniony z mocy powołanego wyżej przepisu. Dalej idąca apelacja podlegała oddaleniu, a to w części w jakiej powód domagał się obciążenia przeciwnika procesowego kosztami postępowania w całości. Dlatego orzeczono jak w punkcie drugim, z mocy art. 385 kpc. Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego uzasadnia przepis art. 100 kpc. Kosztami tymi obciążono stronę pozwaną w całości, jako, że apelacja została oddalona jedynie w nieznacznej części.

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk